

М. Г. Железняк

Л

Л - шістнадцята літера української **абетки**. Є в ін. алфавітах, створених на основі слов'яно-кирилич. графіки. Назва літери [ел] вживається як іменник серед. роду. Буває велика й мала, має рукописну й друковану форми. Походить від кирилич. літери «Л» («люди»), запозиченої з грец. уставного письма. У староукр. графіці мала варіанти написання, зумовлені типом письма та належністю писаря до писем. школи, що разом із ін. ознаками допомагає визначити час і місце написання пам'ятки. У 16 ст. з'явилася друкована форма літери. У сучас. укр. літ. мові позначає сонорний щілинний передньоязиковий приголосний звук, що може бути твердим або м'яким. У старослов'ян. кирилич. писемності мала числове значення «тридцять». Нині використовується у класифікац. поділові зі значенням «шістнадцятий»: пункт «Л» розділу Б. При цифр. нумерації вживається як додатк. диференц. ознака, коли низка предметів має однаковий номер: шифр № 15-л тощо.

Бібліографічний опис:

Л / М. Г. Железняк // **Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс]** / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52661>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).